

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/696/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213228426
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213228426.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpený: SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: B. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., M. XXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpené: Mgr. Peter Masarovič, advokát, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie sumy 281,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 20. júna 2014 č.k. 8C/60/2014-38, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil do konania na strane odporkyne vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923. Súd svoje rozhodnutie právne oprel o ustanovenie § 93 ods. 2 OSP a zistený skutkový stav. Dôvodil tým, že zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov. Tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje iba na návrh. Tvrdeniu navrhovateľa, podľa ktorého cieľom úpravy inštitútu vedľajšieho účastníctva bolo pomôcť v spore iba navrhovateľovi oponoval tým, že z ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 OSP jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania na strane navrhovateľa aj na strane odporcu. Súd ďalej dôvodil tým, že zo žiadneho ustanovenia § 93 OSP nevyplýva, že vedľajší účastník môže vstupovať do konaní v len takých veciach, ktorých predmetom je ochrana práv účastníkov konania tak, že je navrhovateľov alebo odporcov v jednej veci niekoľko. To, že v tomto konaní je na strane odporkyne iba jeden účastník a vedľajší účastník má záujem na ochrane práv tohto jedného účastníka (t.j. jedného spotrebiteľa) nie je dôvodom na nepripustenie vedľajšieho účastníka do konania. Pokiaľ ide o súhlas účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka argumentoval tým, že ak by odporkyňa vyjadrila svoj nesúhlas, ktorý nemusí byť žiadnym spôsobom odôvodňovaný, súd vstup vedľajšieho účastníka nepripustí. Dňa 06.05.2014 bolo odporkyni doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka s tým, že odporkyňa mala možnosť sa vyjadriť. Odporkyňa nedoručila súdu žiadne vyjadrenie, avšak z takéhoto konania odporkyne nebolo možné vyvodiť, že so vstupom vedľajšieho účastníka nesúhlasila. Cieľom prijatia ustanovenia § 93 ods. 2 OSP bolo poskytnúť ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. (z osobitnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z.), preto nepripustenie vedľajšieho účastníka z dôvodu, že chýba výslovný súhlas odporkyne s jeho vstupom by bolo v rozpore s účelom, pre ktorý bola právna úprava prijatá. K námietke navrhovateľa o porušení článku 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s poskytovaním osobných údajov hlavných účastníkov konania, súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL. ÚS 1/2014 zo dňa 29. januára 2014, pričom argumentoval citáciou uvedeného rozhodnutia, podľa ktorého: „skutočnosť, že sa tieto

právnické osoby v súvislosti so svojím vstupom do konania z doručených rovnopisov návrhov na začatie konania oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 OSP, nepredstavuje neospravedlňiteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy, ale práve naopak, sleduje legitímny cieľ. Vychádzajúc z obsahu, zmyslu a účelu napadnutého ustanovenia § 93 ods. 2 OSP, ktoré možno interpretovať a aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ustanoveniami obsiahnutými v Občianskom súdnom poriadku tak, ako už bolo uvedené a tiež s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou (platným zákonom o ochrane osobných údajov), ústavný súd nepovažuje označené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2 a 3 ústavy“. Z vyššie uvedených dôvodov súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním zmeny rozhodnutia tak, aby odvolací súd vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustil a priznal mu náhradu trov konania. Mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania, na ktorého sa vzťahujú ust. § 93 ods. 1, 2 OSP je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 188/2012 z 05.02.2013 v tej súvislosti, že zo žiadneho ustanovenia OSP nemožno vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Podľa jeho názoru súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. nevyjadril nesúhlas. V tejto súvislosti poukázal na to, že nepostačuje zo strany súdu pripojiť doložku, že ak sa účastník v určenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky. Na vyriešenie otázky procesného postupu subjektu, ktorý sa zúčastnil konania, nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 OSP. Zároveň si vyúčtoval trovy odvolacieho konania a to 2 x jedna polovica úkonu právnych služieb v sume 27,89 eur s DPH (námiетка vstupu vedľajšieho účastníka do konania, odvolanie voči pripusteniu vedľajšieho účastníka) a 2 x režijný paušál v sume 19,30 eur s DPH, spolu v sume 47,19 eur.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

K odvolaniu navrhovateľa podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník na strane odporkyne. Uviedol, že Občiansky súdny poriadok zaviedol od 15.10.2008 novú skupinu subjektov, ktoré môžu vstupovať ako vedľajší účastník v konaní, kde ich legitímáciu na vstup do konania dáva samotný zákon, v tomto prípade z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a preto na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že vedľajší účastník je právnická osoba a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv. Zastal názor, že nie je potrebný výslovný súhlas odporcu na jeho vstup do konania a v prípade odlišného názoru odvolacieho súdu uviedol, že súd prvého stupňa mohol uskutočniť všetky úkony potrebné k tomu, aby sa odporca k vstupu vedľajšieho účastníka vyjadril a na základe toho rozhodnúť o jeho vstupe do konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

V danej veci navrhovateľ podal dňa 19.12.2013 návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 281,94 eur s príslušenstvom titulom uhradenia faktúry na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 13.12.2006. Procesným úkonom zo dňa 16.04.2014 oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA. Vstup vedľajšieho účastníka do konania súd oznámil navrhovateľovi

ako aj odporkyni výzvami zo dňa 29.04.2014, v ktorých boli účastníci konania vyzvaní aby sa k vstupu vedľajšieho účastníka do konania vyjadrili v lehote 10 dní. Dňa 12.05.2014 boli súdu doručené námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Následne súd vydal napadnuté uznesenie, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Podľa § 93 ods. 1 OSP, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv

podľa osobitného predpisu. 10a)

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu

niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom

konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu ale nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie [to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátené konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor]. Pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, treba preto vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 1 OSP, je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. Vedľajší účastník pomáha v konaní hlavnému účastníkovi a podporuje ho poskytovaním pomoci. Robí tak ale s cieľom prispieť k ochrane aj svojich práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov. Vedľajší účastník sa usiluje dosiahnuť procesný úspech ním podporovaného účastníka, lebo výsledok sporu nepriaznivý pre účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, sa nepriaznivo prejaví aj na jeho právnych pomeroch.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku

sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V zmysle § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti. Vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu - už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania. O prípustnosti vedľajšieho účasti rozhoduje súd len ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka.

V danej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, a teda právny vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania je vyvodzovaná nie z jeho právneho záujmu na výsledku sporu, ale vyplýva priamo zo zákona a to z ust. § 93 ods. 2 OSP, keďže predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného zákona. Navrhovateľ namietal, že na účinný vstup vedľajšieho účastníka do konania bol potrebný výslovný súhlas oboch procesných strán s jeho vstupom do konania, pričom on sám s jeho vstupom nesúhlasil. Keďže navrhovateľ namietal prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, správne súd prvého stupňa rozhodoval o jeho vstupe do konania na strane odporkyne. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, je vecne správne. Za situácie, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním z 16.04.2014 a súd prvého stupňa oznámenie o vstupe doručil obom účastníkom konania, navrhovateľovi dňa 07.05.2014 a odporkyňi dňa 06.05.2014, odvolací súd mal za to, že súd dal možnosť obom účastníkom namietat nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane, čo napokon navrhovateľ aj urobil. Navrhovateľ namietol vstup vedľajšieho účastníka do konania po doručení oznámenia o jeho vstupe. Takúto možnosť mala aj odporkyňa, ktorá mohla po doručení oznámenia o vstupe namietat nesúhlas s jeho vstupom. Keďže tak neučinila, odvolací súd mal za to, že iba skutočnosť, že výslovne neuviedla, že súhlasí, resp. nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nie je možné hodnotiť ako nedostatok výzvy, resp. že súd neumožnil vyjadriť sa jej k vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 188/2012, na ktoré navrhovateľ vo svojom odvolaní poukazuje vyplýva, že súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá prejavuje vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník. Zo spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa obom účastníkom doručil oznámenie vedľajšieho účastníka, že vstupuje do konania a keďže odporkyňa neprejavila nesúhlas s jeho vstupom do konania, podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v tejto otázke vecne správne rozhodol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.